

MSB 232

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Profetie: het hele beeld

Door David R. Hettema

In de laatste jaren van de Grote Depressie in Amerika¹ was er duidelijke belangstelling voor de profetieën in de Bijbel. Mensen wilden horen over toekomstige Bijbelse gebeurtenissen. Dat waren de jaren van mijn jeugd, vóór de Tweede Wereldoorlog. Ik kan me veel discussies over profetie bij ons thuis en bij vrienden herinneren. Als jongeren luisterden we vooral, maar we hebben wel veel dingen geleerd.

In die jaren werden er door het hele land veel conferenties gehouden over Bijbelse profetieën. Ik herinner me dat wij als gezin, wanneer mogelijk, deze bijeenkomsten in de omgeving van Los Angeles bijwoonden. Op deze conferenties onderwezen de meest prominente Bijbelleraren in het land van die tijd, mannen die een grote menigte konden en wilden trekken omdat ze beschouwd werden als vooraanstaand op het gebied van de Bijbelse profetieën. Ik niet beweren dat we als jongeren deze predikers altijd onze onverdeelde aandacht hebben gegeven, ondanks dat sommigen van hen grote, uitgebreide, kleurrijke kaarten gebruikten om hun lessen te presenteren. Maar we leerden wel veel dat hielp om een diepe interesse in Bijbelse profetieën te ontwikkelen.

We wisten van de aanstaande zogenaamde opname van de gemeente, de wederkomst van Jezus Christus, de grote verdrukking, de antichrist en het merkteken van het beest. Ons jeugdige opvatting over een liefhebbende God werd echter enigszins verstoord door de gedachte dat er bij de aanstaande opname treinen, vliegtuigen en bussen zouden verongelukken waarbij veel mensen zouden omkomen of gewond zouden raken omdat de gelovige machinisten, piloten en buschauffeurs waren opgenomen om bij de Heer te zijn. Zou God dat doen? Die vraag en vele andere werden onderwerp van onze bezorgde gesprekken.

¹ *The Great Depression* in de Verenigde Staten betrof de periode 1929-1939 (vert.)

De opbouw of volgorde van deze komende gebeurtenissen liet teveel vragen onbeantwoord; het was als een puzzel die niet goed in elkaar paste, er klopte iets niet met die uitleg. Sommige stukjes van de puzzel ontbraken gewoonweg en zouden gevonden moeten worden om alles samen te laten komen in een logisch plaatje, zoals een liefhebbende God het zou moeten en willen doen.

De consensus van de profetische leraren was, en is nog steeds, dat alle onderdelen er wél waren. Zelfs vandaag de dag blijven ze schrijven en onderwijzen dat de zogenaamde geheime opname van alle ware gelovigen de eerstvolgende stap van God is, die onmiddellijk wordt gevolgd door zeven jaar van de grote verdrukking waarin alle overgebleven bewoners van de aarde Gods wraak zullen ondergaan en velen van hen zullen worden vernietigd. Dit onderwijs, met enige variatie, is waar het profetische denken zich in leek te nestelen, of beter gezegd in beton werd gegoten, vooral toen veel van deze leraren boeken schreven waarin ze hun ideeën over deze profetische gebeurtenissen propageerden. Hun leerstellingen werden onherroepelijk, waardoor de schrijvers geen mogelijkheid meer hadden om te veranderen, omdat hun boeken anders in ongenade zouden vallen en hun inkomsten en status zouden afnemen.

Als die leer waar zou zijn (en ik geloof niet dat het waar is omdat het geen enkele Schriftuurlijke basis heeft in Gods Woord), dan is de opvatting dat er spoedig een opname komt, gevolgd door de zeven jaar van de verdrukking. Het schept veel problemen en tegenstrijdigheden, zoals de volgende zeer verontrustende gebeurtenis die onmiddellijk na de verdrukking zal plaatsvinden: bij de wederkomst van Christus zullen de engelen die de Heer vergezellen de overgrote meerderheid van het volk Israël verdelgen, een volk dat voor het grootste deel Jezus Christus niet erkent, laat staan Zijn evangelie gehoorzaamt... **“bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht, in vlamvend vuur, als Hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen. Dezen zullen boeten met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht des Heren en van de heerlijkheid zijner sterkte”** (II Thess.1:7-9)². Hoe zou God dan kunnen uitstromen met Zijn beloofde zegeningen over een volk dat Hij al heeft vernietigd?

Deze paradox, tezamen met vele andere problemen die ontstaan door de huidige leerstellingen van populaire profetische woordvoerders, heeft veel ontevreden Bijbelstudenten ertoe gebracht om terug te keren tot het Boek, om de Schriften te onderzoeken en opnieuw te bestuderen om antwoorden te krijgen op deze problemen. Bij het zoeken naar de waarheid moet elk menselijk gezag eerlijk, onbevreesd en Schriftuurlijk in twijfel worden getrokken om te zien of het overeenkomt met de waarheid. Waarheid komt overeen met de feiten; Gods Woord is waarheid.

De sleutel tot de oplossing van deze problemen, het meest relevante ontbrekende stukje van de puzzel, werd ontdekt en teruggevonden tijdens vele jaren van studie door wijlen Otis Q. Sellers, lange tijd een Bijbelstudent en een geduldig leraar. Meneer Sellers begon in 1946 met het uitwerken van de waarheden over het koningschap van God dat voorafgaat aan het Duizendjarig Vredesrijk. Hij ging beseffen dat er een periode moest zijn van door God voortgebrachte verlichting en zegen voor Israël en de volken op aarde, die voorafgaat aan de verdrukking of de wederkomst van Christus. De nieuw gevonden puzzelstukjes bij elkaar wezen op een lange tijd van goddelijke interventie die de vervulling van vitale profetieën mogelijk maakte die tot dan toe waren genegeerd of waaraan voorbij was gegaan.

De prachtige gebeurtenissen in deze profetie van Hosea, hoofdstuk twee, zouden bijvoorbeeld nooit plaats kunnen vinden als ze niet voorafgaand aan de grote verdrukking zouden worden vervuld. “Daarom zie, Ik zal haar lokken, en haar leiden in de woestijn, en spreken tot haar hart. Ik zal haar aldaar haar wijngaarden geven, en het dal Achor maken tot een deur der hoop. Dan zal zij

² Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

daar zingen als in de dagen van haar jeugd, als ten dage toen zij trok uit Egypte. En het zal te dien dage geschieden, luidt het woord des HEREN, dat gij Mij noemen zult: mijn man (*ISHI*), en niet meer: mijn Baäl (*BAALI*). Ja, Ik zal de namen der Baäls verwijderen uit haar mond; hun naam zal niet meer genoemd worden. Te dien dage zal Ik voor hen een verbond sluiten met het gedierte des velds, het gevogelte des hemels en het kruipend gedierte der aarde. Dan zal Ik boog en zwaard en oorlogstuig in het land verbreken, en hen veilig doen wonen. Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming; Ik zal u Mij tot bruid werven door trouw; en gij zult de HERE kennen” (Hos.2:13-19).

Een andere profetie, Mattheüs 12:18-21, is een beschrijving van Gods ingrijpen die alleen in een tijdskader vóór de verdrukking kan worden geplaatst. Het is de profetie over Jezus Christus die, zonder Zijn troon in de hemel te verlaten, Zijn macht tot Zich neemt en door Zijn Geest de heerschappij over de aarde op Zich neemt. Het is geen beschrijving van de wederkomst, want dan zal er een geroep zijn. Het is niet vervuld in Zijn aardse bediening, want toen werd Zijn stem wel degelijk gehoord in de straten, en ook stelden de volken niet hun vertrouwen in Hem. “Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen. Hij zal niet twisten of schreeuwen, en niemand zal op de pleinen zijn stem horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de walmende vlaspit zal Hij niet uitdoven, voordat Hij het oordeel tot overwinning heeft gebracht. En op zijn naam zullen de heidenen (volken) hopen.”

Dit gedeelte, voor het eerst gesproken door Jesaja (Jes.42:1-4), betreft dezelfde waarheid die in II Timotheüs 4:1 wordt uiteengezet: “Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, met beroep zowel op zijn verschijning (*EPIPHANEIA*) als (namelijk) op zijn koningschap.” (Zie ook Psalm 22:28-29). Het koninkrijk is van de Here Jezus Christus, die vanaf zijn troon in de hemelen regeert en de orde bepaalt voor elk volk en elk individu op aarde. De duur van deze eerste periode van Zijn regering beslaat klaarblijkelijk bijna vijfhonderd jaar, waarin elke gelovige, levend en dood, de voordelen van Christus’ verlossing zal ervaren, het eeuwige (aionische) leven door opstanding of door in leven te zijn wanneer deze verandering plaatsvindt.

Zonde en ongerechtigheid zullen worden verwijderd. Volmaakte gezondheid, overvloedig leven op een aarde die vrij is van alle vloeken zullen de norm zijn. Ook zal, zoals beloofd, Israël worden vergaderd in hun land om in vrede te genieten van de zegeningen van de Messias. Elke profetie zal zijn plaats en vervulling hebben. Dit klinkt meer als God, een rechtvaardige, liefhebbende God die met succes de wereld en de mens heeft verlost.

Dit is het “goede nieuws” dat nu voor iedereen beschikbaar is, maar toch lijkt het erop dat er heel weinig belangstelling is voor studie in de Bijbelse profetieën; conferenties over dat thema zijn zeldzaam. Veel van de vrienden met wie we zijn opgegroeid, nog steeds in hun kerken, zijn zo tevreden met het escapistische idee van de geheime opname, dat er niet wordt nagedacht over wat daarop volgt. Zij begrijpen dat ze bij de Heer zullen zijn in de ruimte of in de hemel of waar dan ook, maar niet op deze aarde, dus waarom zouden ze zich zorgen maken? Dit klinkt misschien overdreven kritisch, maar ik geloof echt dat het een beschrijving is van wat er tegenwoordig in veel kerken heerst.

Dr. John F. Walvoord, een man die ik oprecht respecteer hoewel ik het met veel van zijn conclusies niet eens ben, is momenteel rector van het *Dallas Theological Seminary*. In zijn boek *End Times* doet hij op pagina 7-8 een treurige maar terechte uitspraak over het huidige gebrek aan onderwijs over Bijbelse profetieën. Dit is wat Dr. Walvoord schrijft: “Het lijkt duidelijk dat God ons informatie wilde geven over Zijn plannen voor de wereld en voor gelovigen. In veel kerken wordt tegenwoordig echter weinig moeite gedaan om het profetische Woord te bestuderen en te begrijpen, en de

meeste mensen die regelmatig naar de kerk gaan, zijn niet op de hoogte van wat de Bijbel over de toekomst leert. Een deel van het probleem is dat veel kerkleiders vinden dat ze niet gekwalificeerd zijn om over dit onderwerp te spreken. Sommige afgestudeerden van hogescholen en theologische universiteiten hebben geen onderwijs gekregen over profetische onderwerpen, en als ze daarover zouden preken, zou dat hun onkunde aan het licht brengen. Anderen lijken bang te zijn om over profetieën te preken omdat sommige leraren het onderwerp hebben misbruikt, door sensationeel te willen zijn en vaak de profetische Schriftteksten onjuist uitleggen. Weer anderen vinden dat profetie, met zijn talrijke details, moeilijk te begrijpen is. Sommige predikers vermijden preken over profetie omdat ze denken dat ze dan als fundamentalisten zullen worden bestempeld. Veel voorgangers worstelen met hedendaagse problemen in de kerk, zowel op moreel als relationeel gebied, en het onderwerp profetie lijkt geen directe zorg te zijn. Sommigen beschouwen profetie ook als controversieel omdat er zoveel verschillende opvattingen zijn, en ze geven er de voorkeur aan om te preken of te onderwijzen over onderwerpen waarover meer overeenstemming bestaat. Wat de reden ook is, veel kerken besteden geen aandacht aan profetie als belangrijk onderwerp voor studie, met als gevolg dat mensen in lokale kerken vaak geen onderwijs krijgen over zelfs de basisprincipes van profetische waarheid.”

We zijn bijna drie generaties verwijderd van die vroege dagen van intense belangstelling voor Bijbelse profetieën; de tijd verandert de houding van mensen. Belanden we nu in de tijd waarover Paulus aan Timotheüs schreef? “Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren” (II Tim.4:3-4).

Om een beroemd citaat te parafaseren: “Iedereen zou geïnteresseerd moeten zijn in de toekomst, want dat is waar ze de rest van hun leven zullen doorbrengen.”

Gepubliceerd op 15 april 1999